

Giedrė Kazlauskaitė

POEZIJA

*

Mergaitės yra neprotingi padarėliai, ir
jos žaidžia jaunytės spalvomis.

VYTAUTAS MAČERNIS

Viskas praėjo. Nebaisu, net jei virsime augalais.
Rudenį girgžda sūpuoklės. Ir tenka iš naujo
mokyti plaukti, kvėpuoti, išsigąsti vėdėms ir švelniai
lyg iš bežmogio pasaulio dulkių volioti saugumo instinktus.

Interneto tinkle, kuriame reziduoja
akli pionieriai,
stadionų dievai,
spiegia pitijos ir šmirinėja
pliki striukumbukai –
mergaitė fotografuojasi:
profilu, išskustais smilkiniais.

Jeigu ji fotografuotųsi nusipjovusi ausį,
kviesčiau draugauti.

Viskas praėjo. Neamžinos net kaukolės ant marškinėlių.
O atrodė, jog esam pirmosios, atradom
savo kūno ameriką, įkopėm ir paženklinom
žaisliniais totemais vienatvės viršukalnes.
Žali plaukai ir perverti antakiai.

Sraigės ties mūsų skruostais buvo aukščiau įkopusios.

Spalvingi, kvaili padarėliai.

Augalų bent jau niekas neverčia šokti.

CARMINA HETAERICA

Ji bus šviesiai žydra ir baigsis liūdnei.

Plona, parašyta senkalbe, kaip ir pirmoji; už tai prižadėjau pasodinti du medžius.

Niekada nenorėjau pamatyti Jorkšyro.

Miestai, kurie išaugo iš akmenų, kraštas sesers,
sudegintos rankraščiuos; akmeniniai nameliai, sodai,
valtelės, įkvėptos pro arbatžolių puslapius ir paskui
jau neužplikomos.

Jūsų atsižadėjo Tėvynė, o mūsų – motinos,
ir neatspėjo gudrieji, miegantys su mumis.

Žydras potėpių šliūžės, teptukų liežuviai, už viską
svarbesni raidžių nėriniai, bekraštis mezgimas.

Ką man reikštų dabar jau ir kūdikis?

Du klevai ir jų šlamamos giesmės; lapai

iš kurių drovaus paraudimo

dar turėtų išmokti juos mėgdžiojantys

skydų bei herbų kraštai.

SPALVOTŲ PIEŠTUKŲ DROŽIMAS

jūs kvepiat ne medžiais o knygom iškart nes miške aš
jau niekad nebeverkiu arba žinau ko verkiu

akvarelinės mano ašaros ant stalo graffiti miltais
išbarstytoje mandaloj grakščiuose mediniuose sijo-
nuose tokiais duoda susijuost cerkvės prieigoj ir
skareles ant galvos kad Bogas neprimėtytų drožlių j
plaukus ir kad neapsižiūrėtų jog turime dvi kojas iš
vienos tada užliūliavęs neduok dieve nulipdys trečiąją
dar tobulesnę lytį

civilizacija nekišą jūsų galvų po virtuvinio (aš mėsą
juo pjausčiau) peilio giljotina tam išrasti drožtukai
palengvina mano darbą ir jūsų kančias tiesa jūs
neturit galvų anatomijos požiūriu esat labiau sliekai
nei tarkim žinduoliai

niekada negalėčiau nė vieno iš jūsų perlaužt supykus
netyčia nulaužti taip bet tada iš naujo padrožčiau

jūsų oda pasijoniuose peršviečiama ir spalva kaip
mano o neperpjaunama rankos vena teka trapi širdis
ja paišinėju spalvinu kvailus komiksus ji reinkarnuojasi
kvailuose žurnaluose po to virsta makulatūra iš kurios
pagamins ne ne jus kitą makulatūrą karmos dvikampio
ekosistemai

nebesupiešiu jūsų net mano vaikai nesupieš jūs
ilgaamžiai gal net amžini o vietoj jūsų galėjo daryti
dar trapesnes knygas kurias aš galėjau rašyti

*

mano motina ir aš
virstame seserimis
po baltai pražydusiomis vyšniomis

taip mes seserys gimusios
viena paskui kitą
po baltai pražydusiomis obelimis

dūmų spalvos pėdkelnes
perka motina moteriškoje *boutique*
kodėl aš, jos jaunesnioji sesuo
tokių nenešioju?

pėdkelnes ji švelniai maunasi sklidinas
moteriškumo, tik aš
nemokėčiau turėti kojų su pėdkelnėmis
man jas šuo sudraskė

viena iš mano mokinių (pasakė motina)
paklausė: kodėl jūsų duktė
niekada nenešioja sijonų?

ar ji graži (paklausė duktė – t. y. aš – besigydanti
nuo baltai pražydusių pienių
seseriškumo)

ABĖCĖLĖ MANO VAIKUI

Štai Avarija ir Baimė,
Celibatas ir Česnakai.
Jie tarpusavy susiję,
kaip Davatkos ir Ežiai.
Ēda Filosofus Grožis,
Jie paskui Haliuciuoja,
tai Yra, jie Įsikrausto
į Japoniją gyvent.
Kai Kada jiems net atrodo,
kad Laimingai emigravo.
Čia Mirtis, o ten – Niujorkas,
Osvencimas ir Pilėnai.
Už stalų – Rūpintojėliai
Sėdi Šiaurės Šalyje.
Tu neverk, žiūrėk į Upę
Vieną kartą brisk į laiką.
Zvimbia pasakos pro šalį
lyg apatiški uodai.
Vakarėja. Krenta Žvaigždės.
Pakartok šituos žodžius man.
Čia mes žaidėm Abėcėlę.
Jos išmukt neprivalai.

Giedrė Kazlauskaitė, *heterų dainos/keturiasdešimt eilėraščių*, Vilnius: Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla, 2008, p. 32–33, 38, 44–45, 50–51, 65.